

Er vi sikre på, at dobbeltmordet i København var et terrorangreb?

ORDENES MAGT

OLE THYSSEN,
PROFESSOR, DR.PHIL.

SIDEN DOBBELTMORDET på en filminstruktør og en vagtmand er de danske nyhedsmedier gået amok i, hvad der minder om et massehysteri. Mord er frygteligt. Men opfølgningen på et mord kan også være det.

Hvorfor den 22-årige Omar El-Hussein myrdede først en deltager i et debatmøde om blasfemi og dernæst en jødisk vagtmand, står hen i det uvisse. Han er død og har intet efterladt. Hans venner er uforstående, og han synes ikke at være medlem af nogen religiøs gruppe eller nogen terrorcelle. Derimod beskrives han som voldelig og paranoid.

HANS DOBBELTMORD virker som kalke-ret efter forløbet omkring Charlie Hebdo for nogle uger siden: først et angreb på Muhammed-satirikere, dernæst på en jødisk bygning. Men der er ingen erklæringer, som direkte sætter mordene i en religiøs eller politisk sammenhæng.

Men medierne er ikke i tvivl. Terroren er kommet til Danmark, ytringsfriheden og demokratiet og friheden er angrebet.

Mærker man en svag glæde over, at terroren nu er blevet virkelig og ikke blot et spørgsmål? At Danmark har vundet sin ret til at være et fuldgyldigt medlem af civilisationernes sammenstød?

I EN ÅBEN SITUATION skal man tage vare på ordene. Hvad er det, som er sket? Her kan ordene gå flere veje.

Er det en forvirret og voldelig ung mand, som har begået et dobbeltmord? Så er det en sag for politiet, som tilsyneladende har opklaret sagen og dræbt den formodede gerningsmand. Og så er den sag ikke længere. Vi har fulgt skemaet med forbrydelse, opklaring og - desværre - dødelig straf.

Eller er det et terrorangreb på umistelige værdier? Er det en ung mand, som i gråzonen mellem vold og jihad har fyldt sig med had til den vestlige livsstil og følt sig berettiget til at sætte et terrorens nålestik ind for at skabe forfærdelse og angst? Så er det en ganske anden sag. Der går rygter om, at han er blevet 'radikaliseret' under et fængselsophold. Måske er han en nyttig idiot for mere dystre typer. Det vides ikke. Men der spekuleres intenst.

De danske medier har valgt det sidste spor, skønt det nok havde været klogere at vælge det første. Om dobbeltmordet er

en lille eller en stor sag, kan man diskutere. Men nu er den blevet indiskutabelt stor. Den er ikke blot et dobbeltmord, men et anslag mod de helligste værdier i den vestlige verden.

Der er massemøder overalt, nyhedsmedierne kører sagen i båndsløjfe, politikere udtaler sig sentimentalt, og almindelige mennesker lægger ord og følelser til. Gerningsstederne svulmer af blomster, og i et valgår mindes man de ord, som Hamlets stedfar sagde, da han skulle kommentere sin brors død: Vi skal med »klog sorg« se på sagen, »mens vi tillige tænker på os selv«.

POLITIKERE ER hurtigt ude, særligt i et valgår, og selv om de står skulder ved skulder og for nogle sekunder glemmer deres fjendskab, overvejer de samtidig med kolde øjne, hvordan de selv kan bruge sagen. Terror er også en ressource og fortjener de største ord i skuffen.

Det er her, kæden hopper af, og man føler et lille ubehag ved at se, hvordan der vokser en betændt blomst af følelser og politik omkring en ulykkelig sag, hvor en ung mand, desværre, gik amok.

Fremtidens terrorister kan nu se, hvor meget opstandelse de kan vække med deres bistik. Det virker næsten som reklame for mere terror.